

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 15. oktober 2010
Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2010-792-1459
Dok.: RAJ41607

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1601 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 21. september 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lone Dybkjær (RV).

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1601 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen omdelt på REU alm. del - bilag 714.”

Svar:

1. I den henvendelse, som der henvises til i spørgsmålet, stilles der spørgsmål om rimeligheden af, at nogle unge mennesker adskillige år efter et hærværksforhold fortsat hæfter for betalingen af den erstatning, som de i anledning af forholdet blev dømt til at betale til skadelidte.

2. Justitsministeriet kan oplyse, at det erstatningsretlige udgangspunkt er, at børn er erstatningspligtige for skadegørende handlinger på samme grundlag som andre. Dette gælder både med hensyn til de almindelige betingelser for at ifalde erstatningsansvar samt omfanget af erstatningsansvaret.

Det følger heraf, at børn er erstatningsansvarlige for skader, som forvoldes ved en handling, som kan tilregnes dem som forsætlige eller uagtsomme. Herudover skal der være den nødvendige forbindelse mellem den indtrådte skade og det ansvarspådragende forhold (årsagssammenhæng), ligesom skaden skal være påregnelig, hvilket vil sige, at skaden ikke må være helt atypisk eller tilfældig i forhold til den risiko, som den skadevoldende handling har fremkaldt. Endelig er det en betingelse for at rejse et erstatningskrav, at skadelidte har lidt et økonomisk tab som følge af den skadevoldende handling.

Den, der har handlet ansvarspådragende og derfor er ifaldet et erstatningsansvar, skal som udgangspunkt dække skadelidtes tab fuldt ud, uanset beløbets størrelse.

Erstatningsansvarslovens § 24 indeholder dog en almindelig lempelsesregel, mens § 24 a, 2. pkt., indeholder en særlig lempelsesregel for børn under 15 år.

Det følger af erstatningsansvarslovens § 24 a, 2. pkt., at der er mulighed for at lempe erstatningsansvaret for børn under 15 år, hvis det findes billigt på grund af manglende udvikling hos barnet, handlingens beskaffenhed og omstændighederne i øvrigt, herunder forholdet mellem den ska-

degørendes og den skadelidtes evne til at bære tabet og udsigten til, at skaden kan fås godtgjort hos andre.

For børn over 15 år skal spørgsmålet om lempelse afgøres efter den almindelige lempelsesregel i erstatningsansvarslovens § 24. Heraf følger, at erstatningsansvaret kan nedsættes eller bortfalde, når ansvaret vil virke urimeligt tyngende for den erstatningsansvarlige, eller når ganske særlige omstændigheder i øvrigt gør det rimeligt. Ved afgørelsen skal der tages hensyn til skadens størrelse, ansvarets beskaffenhed, skadevolderens forhold, skadelidtes interesse, foreliggende forsikringer samt omstændighederne i øvrigt.

Bestemmelsen i erstatningsansvarslovens § 24 er således tiltænkt de tilfælde, hvor erstatningsansvaret ville virke urimeligt tyngende. Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at den kun forudsættes anvendt undtagelsesvis som en slags sikkerhedsventil, der har til formål at sikre mod helt urimelige resultater.

Det vil altid bero på en konkret vurdering, om erstatningsansvaret kan nedsættes eller bortfalde. I den sammenhæng er navnlig erstatningens størrelse set i forhold til skadevolders økonomiske situation afgørende. Herudover vil der også kunne tages hensyn til f.eks. ansvarets beskaffenhed, herunder om der kun er udvist ringe uagtsomhed eller er handlet groft uagtsomt eller forsætligt.

3. Som det fremgår ovenfor, er der allerede i dag adgang til at nedsætte eller lade et erstatningsansvar bortfalde, hvis det vil virke urimeligt tyngende, eller når omstændighederne i øvrigt gør det rimeligt.

På den anførte baggrund finder Justitsministeriet ikke, at der er grundlag for at foretage en ændring af reglerne på det nævnte område.